

Wij blijven uw voorbeeld volgen.

Ter Herinnering aan

Moeder - Oma - Annie ten Have - te Plate

Zij werd geboren op 12 december 1934 te
Lichtenvoorde.

Gesterkt door het Sacrament der Zieken overleed ze nog onverwacht in de morgen van 18 december 2000 thuis te Groenlo.

De uitvaart vond plaats op 22 december 2000 in de Parochiekerk H. Calixtus, daarna hebben we haar te ruste gelegd op de R.K. begraafplaats te Groenlo.

Moeder trouwde op 12 februari 1958 met Theo ten Have. Samen brachten ze 12 kinderen groot. Met vader bouwde moeder de boerderij aan de Lange Maat op. Niet alleen in het voor-, maar ook in het achterhuis heeft ze veel werk verzet, niets was haar te veel, ook toen ze niet meer op de boerderij woonde bleef de betrokkenheid groot. Een grote tegenslag die ze te verwerken kreeg kwam in 1985, vader werd ernstig ziek. Door de steun van moeder en de enorme vechtlust van vader, hebben ze samen nog 7 jaar lief en leed mogen delen, totdat op 8 januari 1992 vader nog onverwacht overleed.

Het geloof dat ze beiden hoog in 't vaandel hadden staan, werd hier niet door aangetast, sterker nog: moeder vond nog meer dan voorheen daar de kracht om verder te gaan. Geen dag sloeg ze over om naar het kerkhof te gaan, even naar vader toe. En er ging geen week voorbij zonder een kerkviering. Hierdoor kwam het plezier in het leven voor haar weer terug, zodat ze op haar eigen manier kon genieten van de samenkomsten met de kinderen en 23 kleinkinderen. De sinterklaasmiddag, de uitstapjes

naar de speeltuin, het oppassen en logeren, het schilderen, behangen, borduren voor hen, ze deed het allemaal met veel plezier.

De data van de verjaardagen van kinderen en kleinkinderen, als ook de trouwdagen van velen kende ze allemaal uit het hoofd.

Een andere tegenslag kwam in 1997 toen ze te horen kreeg dat ze zelf ongeneeslijk ziek was. Gedurende die periode wilde ze zelf niet zielig gevonden worden, ze wilde niet afhankelijk zijn van anderen. Als er bij naasten iets gebeurd was, stond zij vaak als eerste op de stoep, om te ondersteunen. Ze genoot van de dingen die het leven bood: trouwpartijen van haar kinderen en geboortes van haar kleinkinderen, de vakantie naar Lourdes met haar dochters, deze was voor haar van onschatbare waarde.

Haar 66ste verjaardag heeft ze met de kinderen kunnen vieren, ondanks het feit dat het lopen steeds moeilijker werd, verzamelde ze toch alle krachten om mee te doen met bowlen. De laatste week heeft ze nog met velen haar verjaardag kunnen vieren, met de gedachte dat dit haar laatste verjaardag zou zijn. Vijf dagen na haar verjaardag heeft ze omringd door de kinderen het Sacrament der Zieken ontvangen, dit gaf haar steun - ze vond het goed zo - heel vredig is ze op 18 december ingeslapen.

Mogen wij hieruit de kracht vinden om samen verder te gaan.

Voor uw belangstelling en medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van moeder en oma zeggen wij U oprechte dank.

Kinderen en kleinkinderen.